

Служба Редакције и Админ.:
Космајска ул. бр. 22.

Огласи се дају у Админ.
Цена утврђена.

Немају се писма не при-
мију. — Рукописи се не
не враћају.

Писма, рукописе, новац и
све остало што се односи
на лист, слати власништву
листа.

Адреса за телеграме:
„СТРАЖА“ — БЕОГРАД.

Претплата за Србију
на пошти:
на годину . . . Дина. 12.—
„ шест месеци . . . „ 6.—
„ три месеца . . . „ 3.—
„ један месец . . . „ 1.—

Претплата за иностранство
на пошти:
на годину . . . Дина. 30.—
„ шест месеци . . . „ 15.—
„ три месеца . . . „ 7.50

СТРАЖА

СЛОБОДОУМНИ ОРГАН ЈАВНОГ МИШЉЕЊА

ТЕЛЕФОН УРЕДНИШТВА. 1092

Излази сваки дан у 6 ч. пре подне,

ТЕЛЕФОН ШТАМПАРИЈЕ 1092

ГЛАД У АУСТРИЈИ

БУКУРЕШТ, 21. јануара

Кореспонденц биро доноси да је министарски савет до-
нео решење да се сва зрната храна одузме од народа и да
се смести у војне магацине. Објављујући ову депешу Корес-
понденцбиро-а „Димињаца“ додаје да је ова мера предузета
услед тога што су сви војни магацини исцрпљени и што услед
овога готово сва војска трпи глад.

„Димињаца“ сазнаје од једног аустријског пуковника,
Румуна, који је пребегао у Румунију, да је сем ове наредбе
министарски савет издао свима среским властима поверљиву
наредбу, да пазе да се потрошња пшеничног и раженог
брашна као и осталих животних намирница сведе на нај-
мању меру.

— Глад, која поред ужасних болести пустоши редове
ћесарове војске, пише „Димињаца“ убрзаће распад двојне
монархије, која је као какав полип зграбила толике нације
и сише им крв већ толико година!

Русија и Бугарска

— Бугари се свесте. —

(Од нашег дописника)

Бугари се свесте. У прош-
лом допису писао сам о о-
воме, а ево данас вам пишем
и други допис овет о истој
ствари. Ово чиним стога што
држим да и вас интересује
ово питање не мање но нас
Бугаре. Бугари се свесте, ка-
ква дивна, како звучна реч,
каква божанствена ствар. До
јуче изгубљен, одгурнут ус-
лед незрелости, и неспособ-
ности својих управљача, да-
нас Бугарска захваљујући не-
колицини патриота почиње да
долази к себи и ја поново
велим: није далеко дан, он
је близу ја га већ нави-
рем, када ће и Бугарска

СОФИЈА, 21. јануара
стати у Словенско коло и
у коло словенских прија-
теља.
Немојте се ви, из братске
нам и суседне Србије обазирати на писање штампе, која
виси о златном ланцу дама-
шњег Радославовљевог кабинета. Ја сам вам у прошлом
броју већ писао о осуди ових
листова. У овом допису хоћу
да вам пишем о једној дир-
љивој ствари, која се пре не-
колико дана одиграла овамо
код нас и која је предмет раз-
говора чак и дипломатских
«ругова» Одбор састављен
од најугледнијих престо-
ничких грађана, предао је

на рођен дан немачког кајзе-
ра, руском посланику теле-
грам ове садржине:

„Господину Савинском,
царско руском посланику“

Данас на дан, када је под
снажном руком Цара Осло-
бодитеља почет рад на кида-
њу ропских ланаца, који су
гушили бугарски народ, ми
сматрамо за своју дужност
да се помолимо за покој ду-
ше Његовог Императорског
Величанства Ослободитеља, и
наших јунака за ослобођење
Бугарске. У исто време ша-
љемо топле молитве господу
Богу, за срећу и здравље и
дуг живот Његовог Импера-
торског Величанства Импера-
тора свих Руса Николу II и
његов дом и за цео руски
народ! —

У исто време када је ова
депеша куцана, у капели не-
мачког посланства служења је
служба за дуг и срећан жи-
вот цара Виљема; на служби

је присуствовала влада, кра-
ља је заступао г. Добровић.
Само каква разлика, док су
у капели били очуљени ла-
скавци и док је цео овај скуп
био укочен без живота —
службеног карактера, докле
је депеша, која је отишла пре-
ко посланика у Петроград би-
ла израз искрене бугарске
душе.

Бугарска се буди, и буди-
те спремни да у најближој бу-
дућности примите и братски
стегнете руку, коју ће вам
бугарски народ пружити.

До виђења у словенском
колу на заједничком послу.

Борко

Хајдучија у сред бароши!

Беспримерне пљачке, које
се изгледа, за време овога
рата, одомаћише код поједи-
них трговаца и лифераната,

у многим нашим варошица,
— као да су наше најплод-
нијега терена овде у Крагу-
јевцу, на очиглед и полиције
и начелника војне станице, и
— Врховне Команде; те зато
и не нећосмо солиднијега на-
слова за овај наш напис, ко-
ји се наравно не тиче и на-
ших честитих трговаца.

Па зар се и може дати дру-
га епитет људима који су по-
стали прави пљачкаши овога
заосталог света од којих су
многа испратили на бранили
Отаџбине, по кога ратника
свог.

У овоме односе рекорд не-
ки Цинцари, неки Грци, наш
брат „Србин“, — у чију рад-
њу, просто не смеће крочити.

Ми ћемо ове трговце ус-
коро и именовати, ако своје
радње продуже, на очиглед
толиких овде власти, које као
и ја не постоје.

Замислите молим вас факт:
да је овде у Крагујевцу на

многим местима 1 литар гаса 1.20 па чак 1.50 дин.; кутија малина (која је пређе била 0.40) 1 динар, 1 кгр. брашна најобичнијег за запшску 1 дин.; 1 кгр. соли 0.60 дин.; 1 флаша минералне буковичке воде (код брата „Србана“) 0.80 дин. — без флаше; 1 кгр. пиринца најобичнијег 1.50 дин. — и т. д. да и не помињемо друге потребе.

Што се пак тиче стакларске и порцуланске робе, — и ту канда предњачи радња код „Србина“ и његов непосредни комшија преко пута. Затим Апостол, Обрадовић, Голић, и други.

Настало је право безвлашће, — кад се овоме злу не може да стане на пут.

Док су поједини грађани журили по целој вароши тражећи гас, а отле су неки овдашњи бакали напунили подруме истим па по добру цену продавали чак и на сандуке, — а власти, ћуте.

То се чини и са многим другим намирницама, чим се је осетила југовина, за — пљачку!

Ви тражите нап неки потребан артикал. Хајдук за тезгом одговара, трљајући швиндлерски руке: „Богами нема, — нестало.“ Ви се даље жалите како вам је то веома нужно за кућу како нигде не можете да нађете, а платили би добро и т. д. и т. д. — док ће тек бакалин, „па, па...“ дођите мало доцнаје; да видим, да видам, знате, да ми није што од тога остало кући или код неког еснафлије, који знате, чува и за своју кућу; али за цену вадећемо; и, в..... упени вас!

Ето, тако се богате људи на очиглед власти; па што је најгоре, људи, који су овде код својих кућа, здрави као дрв, или као разни „посилни“, „цензори“, магационари и т. д.

Мој је савет овдашњим властима: такве хајдуке ако су здрави, — у ланац; (па и у командску службу); ако су неспособни, или у сукњама: по туру, и дебелој кеси; па онда неће бити флаша минералне воде од 0.15 дин. данас 0.80 динара.

О осталим намирницама, и

радњама, као и о томе дали је збиља брашно толико покушело, да пекари продају 800 грама за 2 гроша; и дали су ђонови толико скупи да један пар дечијих пенића мора да се плати 9 динара, — идући пут.

Жрећа аустријска кајезда

— Против кога је упорна концентрација аустро-немачких трупа. —

Журнал де Балкан доноси депешу свога кореспондента из Атине, који каже ово:

У овдашњим дипломатским круговима не верује се да ће немачка војска напасти на Србију. Овде се мисли да су Немци појачали аустријску војску ради тога да заплаше Румунију и да покажу како хоће да чврвају двојну монар-

хију од сваког сепаратичког покушаја.

А „Гарија“, орган бившег бугарског министра председника Данева, пише у броју од 20 јануара ово:

Концентрација аустро-угарске војске с фронтом према Србији и Румунији, по нашим обавештењима, нема за циљ нападање на Србију. Том се концентрацији хоће пре свега да заштити Угарска од непријатељског напада: руског, румунског и српског.

Мађарска је данас један од најглавнијих учесника у рату на аустро-немачкој страни; и због колосалних новчаних и људских жртава које је уложила у овај рат, она је тражила приставак од савезника да се сачувају њене територије од непријатељских упада. Да би се добио тај приставак, Буријан је путовао у Берлин, и одмах за тим дошла је ова аустро-немачка концентрација.

Дневник једног артиљерца

из српско-аустријског рата

— Видов-дан. — Судбоносан дан по Српство. —

Силе Тројнога Споразума видећи да је се Аустрија устремила на малену и истрошену Србију, предузеше одмах на себе, да то на века начин смире и загладе. Прво почеше благим и пријатељским тоном, али кад то и поможе они заузеше претећи став и изјавише да су готови на све, па и на најгоре, за одбрану Србије.

Шта ће напоследку да буде то ће најскорија будућност показати! Идемо да видимо!

Наста месец јули; месец пун радости и весеља; месец који сељаку и грађанину даје и јвише посла али и највеће радости; у овом месецу земљорадник ради доста али и збира плод својега дугог и заморног рада. Коси, жање, довлачи, врше, сређује и још стотина других томе сличних радова. У овом добу највећег рада сељачког, Аустрија подбавана од Немачке поче

све више да испољава жељу за рат са маленом Србијом шилући сваким даном претеће ноте и тражећи онолико колико и сами нису веровали да ће добити. Шта је све Србија одговарала на та њена безо разва тражења то само мери ави знају; али тек на политичком небу Европе почеше се дизати црни облаци који су сваким даном узимали све веће размере тако, да су већ почели претити катастрофом. Живео сам у нади да ће ма са које стране дунути успешан ветар која ће растерати ове облаке, али тога не би, већ облаци постајаху све црни и црни и узимаху све веће размере тако, да већ замрачише и најосветљеније кутове.

Корбово моје место рођења и становања јесте доста лепо село на самом Дунаву, удаљено од Кладова 2, од брзе Паланке 4, а од Него-

тина 12 часова пешачких. Људи су у њему веома дружељубиви и вредни, као кртица. Не љубе раздор, свађу, суђење на парничења али полажу много на личну и општу част. По некад им прасне ћеф да се мешају и у „политику“ (како то сами они кажу) и да „воде партије“ утицајем каквог политичког пришипетље, и онда ћеш видети мало узрујаности код ових мирних грађана, али и тога брзо нестаје; нестаје велим као у дубоком мору и живот узима опет свој редован ток. Живот није толико монотон какав би се могао замислити у једном тако забаченом селу без икаквих веза сем лађе са осталим светом. Живот је може се рећи веома буран; сваког празника бива играња код цркве, а о већим празницима приређује се и по каква забава у сеоској кафани. Да не би ко мислио, да је овај миран народ заражен кафанским животом, доста је кад кажем да кафаница радним даном може комотно да хвата муве по кафани, без бојазни да ће га ма ко у томе спречити јер су људи сви на раду и сваки гледа свој посао. Кад наступи јесен настају жењидбе, удадбе, узајамна весеља и т. д. Ово село није заостало ни у погледу хуманости ни витештва, јер већ постоји друштво за чување народног здравља као и стрелачка дружина која сваке недеље врши вежбања у гађању из пушака. Задружни су живот одбили одавно кад и остала села у Србији, али их је нешто инокоштина а нешто зеленашлук појединих ћифташа принудило да осете потребу здружења у једну целину и образовања из какве задруге којој ће бити задатак да свакоме коме буде потребно укаже помоћ у свему. На овој тако корисној установи неуморно ради, врли Србин и честити грађанин г. Јоца Д. Јовановић, и рад му веома успешно иде.

Лепо је гледати овај вредни народ како се весели а још лепше га је посматрати на раду. Кад човек радним даном изађе на Царибаши па погле-

да ка Корбову, види како свуда ври као у кошници; на све стране гамизу људи и неуморно раде; ору, сеју, копају, плеве а поље се разлеже од песме и усклика. Пробивају деведесет и девет зноја, али је воља јача од свега. Тако их је затекло и оно доба од кад почиње мој дневник.

Из публике

Штованом Уред. „Страже“ У месту.

У вашем листу, а у броју од данас (Бр. 22) додели сте једну белешку под насловом: „Пред законом су сви једнаки,“ у којој се износе нетачности о мени.

У интересу истине и правде, коју заступате ја вас молим да донесете ову исправку.

Нисам више војни обвезник, јер сам прешао исту још 1912 године, пошто ми је данас 53 година, али сам ипак за време оба наша рата био члан разних комисија за пријем живота, брашна и сена за државу и коју сам дужност вршио за све време.

Сада сам опет одређен у главну војену станицу за члана комисије, коју и данас вршим савесно и ако ми године и здравствене прилике то доста отежавају, међутим има доста млађи људи, који су од тога поштеђени.

Ко ме познаје, он зна, да нисам ник да избегаво војену дужност, јер кад сам се ја борио још 1885 у Првом Срп-Бугар. рату као стално-кадровац, донде се ни сај белешке вероватно крио иза ћепенака и бакалски цакова.

Што се тиче давања прилога за хумане ствари, био сам увек међу првима, као што је то било и у овој прилици, према данашњој могућности, само што ми није у приреди, да све обесим о велика звања.

Молим вас г. уредниче, да имате доброту оштампати ово неколико реди као моју изјаву, на које вам унапред захваљујем

С одличним поштовањем Милан М. Јовановић трг.

ФЕЛТОН

У сиротињском реону

— Једна слика из реонске —

Од интереса да бити да упознам читаоце са животом београдске сиротине, која је стицајем околности принуђена да прима општинску помоћ, али је исто тако интересно саопштити оне муке и невоље самих чиновника који, изгледа ми, већу муку муче издавајући ту помоћ сиротињи.

Само онај који пробави један дан у сиротињском реону за време издавања помоћи, има могућности да види и да чује какве се сцене ту одигравају. Па и томе хладном посматрачу није баш лако ове све да види и да чује. Ма колико да је „неутралан“ по нарави том приликом мора да

прекине са неутралним држањем.

За време турско-српског рата такође је издавана помоћ али онда се имало доста новаца а мало примаоца помоћи, те је тај посао врло лако обављан. Сад је међутим прави чвор. Сиротиња не зна за немања већ непрестано тражи а тражи зато што нема.

Да почнемо са првом процедуром, најтежом и најзамршенијом. Возовима за избеглице, дошли су многи бегунци београђани. Извесна група београђанки дошла је да обиђе своје домове, која се после неколико дана и вратила. Из те групе извесне жене чим дођу кући комшијама их извести потанко о давању помоћи. И сад настаје ово.

Рецимо ако је дошла сама девојка или жена она, да би примила мало новчане помоћи и један метар дрва, договори

се са комшијом како ће да каже у реону.

Долази у реон и тамо свечано тражи да јој се да листа за помоћ и дрва, станује ту и ту, код „тетке“, наравно комшике. Чиновник јој забележи име и презиме као и стан и даје јој листу или ако јој не да он само прибележи податке с напоменом да ће доћи да провери њен исказ.

При проверавању, он се распита код „тетке“ — комшике и ова, наравно потврди то, и њеза „сестричина“ добија листу и купон за дрва. Ако „сестричина“ меће да чека дан исплате већ оће да отпутује у „бежанију“ она се погоди са „тетком“ и теслим јој листу и купон а она отпутује.

При исплати, видићете, како обично, готово свака десета, подноси две листе са примедбом: „господине Маца је болесна од ноге и не може да

дође, молим вас да примим ја за њу“, или овако: „г-ђа Цаја има мало дете па не може да дође“ и т. д., и ваздан других изговора. Ја нећу да кажем да су то све лагарије али има по пориличан број и таквих.

После исплате, долази нека са свим трећа комшиница и доставља старешини речна, да госпођа Маца и не постојева, и да рецимо она прима помоћ, и ту рођаку која је отишла и која се договорила с том и том да прими на речено име.

Или рецимо после исплате долази нека жена и доставља старешини да је муж госпође Каје чиновник или службеник у ложионици а она је већ до сад примила толико пута помоћ. Е то је мало негодно ствар. Кад чиновник зађе по реону да проверава податке жене обично кажу муж ми је радничар. Чинов-

ник мисли да ни једна од ових неће да обмањује и изда листу. Али доцније се оне само одаду и кажу право занимање мужа јој.

Кад буде у очи исплате, чиновник јој каже да треба да донесе пријавну листу из пријавног одељења, па ће онда добити помоћ.

Ово чине због тога, што су те пријавне листе писане пре рата и што ни једна није мислила да ће јој иста требати за овакве прилике.

При исплати чиновник тражи да покаже пријавну листу она се куце да је не може да нађе или је изгубила или су је Аустријанци однели! И кад јој чиновник не да помоћ онда настаје дерњава и кукњава. Друге жене које стоје у ходнику и не знајући о чему се говори, оспу паљбу, на општину на председника на државу: „то је животињски што нас муче овако, отерали нам

Дневне вести

Принц Павле у Београду

Јуче је допутовао у Београд специјалним дворским возом Њ. В. Принц Павле.

Дипломатска вести

Г. Мамуков секретар руског посланства допутовао је синоћ у Београд.

Управник вароши

Управник вароши Београда отпутовао је синоћ на одсуство. У дужности ће га замењивати члан г. Ж. Будимировић.

Реактивирани

„Српске Новине“ публикују указ којим се резервни санитарски пуковник др. Живко Мяхиловић преводи у активу са истим чином.

Нов писар

Последњим указом постављен је за писара друге класе при Министарству у в. в. Михаило Ј. Рајковић службеник Дирекције Српских Државних Железница.

Нов војни апотекар

Указом Њ. В. Престолонаследника Александра постављен је за нижег апотекара четврте класе Ђорђе Наумовић, магистар формације.

Састанак лекара

Јуче је одржан другарски састанак српских лекара у сали општанске суднице. На састанку је говорено о организацији лекарског реда за време рата а с обзиром на најновије резултате научних истраживања.

Нов официр

Последњим указом произведен је у чин жандармеријског потпоручника, свршени кадет и заставник Аустро-Угарске војске Ђура Киша.

Пресбиро

Пресбиро долази у недељу у Београд. За шефа одређен је г. Шапоњић.

Г. Валовски је нашао добар избор у господину Шапоњићу.

мужеве у рату, па сад нас избацују напоље.“

Наравно није све такве али и онај број таквих довољне су на да укоче цео рад у региону и њих, која честити п...ца, по кад кад претрпи моментално неправду, која се докучије ипак задовољи.

Има из таквих, чији мужеви имају коња и кола и са овим зарађују по јанку, две дневно и примају вичану помоћ и дрва и кад их пронађу оне онда ударе у клетву правдајући се да их је неко из пакости привио и т. д. И онда дрскост била већа одлазе к председника и кметова, ту же чиновнике представљајући им са свим лажно целу процедуру. Као да председница и кметови ништа друго немају да раде него да расправљају њихове марифетлуке.

Што је најкарактеристичније, у колико у општинској

Регрути-џаци

Регрути-џаци из 1895 године упућени су у џачку чету ради одслужења свога рока.

Из Дирекције

У Дирекцији је ових дана извршена читава реконструкција чиновника. У многим одељењима су отлуштани они политички прјепци и потурице, који су плаћани на рачун партије и који се већ годинама тове и кљукају у Дирекцији.

Добро би било да г. Драшковић узме велику метлу на сад да отпочне од начелника поште да чисти овај шљам што се окупио око њега.

Учините то г. Драшковићу рука ће вам се посветити. Нека се зна бар да у овој земљи има још по мало власти.

Из Управе Монопола

Ево већ по стоти пут морамо јавно да протествујемо противу неправде која се чини и ема извесним продајцима од страве управе монопола.

Извесни продајци, па чак и приватни људи добијају цигаретле међутим поједини продајци не могу да добију ниједну цигаретлу. И ако је овом приликом дошло 250 хиљада цигаретли има пуно продаваца који у опште овог пута нису добили цигаретле. Осим тога, цигар папира нема никаквог. Кад дође дуван, нема папира, кад дође папир нема опет дувана и то тако увек у нареду се понавља. Господа из управе не воде рачуна томе да ли се може дуван продавати без папира.

И најзад треба једном објавити, ко може добити цигаретле: или добијају привилегисана лица или они који добро новцем подмићују. Срамота и жалосно, да нашо о овом надлештву не води рачуна, које доноси толико прихода.

Патриотизам једног Нишлије

При ових ратова причало се о неком патриотизму. Сваки је гледао, да се што више покаже патриота.

Али данас, кад је потребно више, мо икад, да се то хвалисање посведочи делом, на то се више и не мисли.

Ево примера:

Г-ђица Мица Јовановић, чланица Кола Београд. Милосрдних Сестара, скупила је добровољне прилоге по Нишу. Отишла је и код г. Милоша Милосављевића, трговца и првог вишлиског газде.

Госпођица је морала да употреби једну већу дозу речи, док је се г. Милосављевић смиловао, да баца, као милостињу, на тезгу 0.20 п ра динар ки.

Патриота и галант човек!

Ниће бити осветљења

Из најпоузданијег извора сазнали смо да је наша јучерашња вест о електричној фабрици тачна. Осветљења неће бити не због тога што се мрежа и инсталација оправља већ с тога што се г. Јовановићу не рентира да пушта осветљење, јер је режија и сувише скупа. Волели смо да ову вест демантују са надлежног места.

Племенита душа

— Писмо Сер Томас Липтона —

НИШ, 23. јануара. — Чувени енглески милионар Сер Томас Липтон долази ускоро у Србију са једном новом мисијом Британског Црвеног Крста Јављајући да се кренуло на пут за Србију, пише једним своме позванику између осталог и ово: „За мене би било велико задовољство, ако могу да помогнем Србији ма у чему. Поред великог броја лекара, болничара и послуге, ја носам собом на своје броду „Ерив“ и око 250 тона лекарског прибора, болничке опреме, покриваче као и три аутомобилске амбуланте. Нема земље на свету где је народ благороднији и одлучнији, да брани своја права него што је српски народ, и ја се искрено уздам да ће он да послужи за углед целоме

киси мање пара има у толико су поједини безобзиривији према општинској имовини, јер кидисавају жучније и жешће на помоћ.

Има таквих заврзлама и пекљаница да и највећи кривичари у полицијској струци не би могли ово да расправе, а најхладнији Енглез морао би да се револтира, јер ти случајеви злоупотреба представљају читаво море најжешће корупције.

Ратна пошта

Молим свакога омога који би ма шта знао о Милоју Којићу, пешад. потпоручнику VIII кадров. пука комбиноване дивизије, да јави на адресу: Мил. Величковић, типограф, Кнез Данилова 25 ма шта ћу му бити благодаран.

Моли се онај ко зна да ли је у животу и где се сад налази Војислав Трпковић, редов VI. пребројног пука, 1 батаљ., 4 чете

комбиноване дивизије, да извести г-ђу Видосаву Трпковића — Београд, Баба Вишњина бр. 28.

Он се није јавио својима већ месец и по дана.

Умољвају се ратници или ма ко уде шта сазнао где се налази Арсемије Николић родом из Сремских Карловаца који је рањен 15. новембра прошле године код Лазареваца, да јави његову адресу Влајку Радовићу ресторатеру „Руски Цар“ — Београд.

Ко зна што, о Ђорђу Жуланском столару, поднареднику 7 пука III позива, моли се да јави на адресу његове сестре г-ђе Катерине М. Деликладић. Чубурска ул. 28. — Београд.

Белешке

У недељу 25 ов. м-ца, венчаће се у Скопљу г. Миодраг Васић пошт. благајник из Куманова са г-ђицом Даницом Д. Захаријевићевом чинов. поште из Скопља. Срдачно честитамо.

свету и мени чини велико задовољство да ставим свој брод на расположење Црвеном Крсту и чекам тренутак да посетим Ниш и Београд и да видим тај јуначки народ каквога нема у свету.

Последње вести Са мора

ЛОНДОН, 19 јануара. — Једна немачка подводна лађа потопила је у Ирском мору три мања енглеска пароброда, који су долазили из Ливерпула. Једна друга немачка подводна лађа потопила је блазу Хавра два велика енглеска пароброда, која су долазила из Новог Селанда и из Аргентине.

За српске рањенике

ПАРИЗ, 19 јануара. — Аб. Ветерле на конференцији, коју је држао на матинеу приређеном у Паризу у великој сали Троканера у корист српских рањеника вели: После шест месеци рата војници краља Петра још право стоје, поносати и пркосни пред њиховим педантним противником. Како је лепо испричати дивну епопеју ове војске или боље рећи овог наоружаног народа, кога три дуга и страшна рата нису сломили и који пред очима зачуђеног човечанства пружа пример једне тако марне и триумфалне енергије. Београд је познао страхоте једног бомбардовања без краја, али поново се вије српска застава на његовим порушеним зидинама. Аустројанци, који су се надали, да ће имати да изврше само једну војну шетњу, у овој земљи, коју су толико пражљкивали, искусили су срамоту најстрашнијег пораза. Никада повраћено и погажено право није имало такав реванш, никад снага јачега није била сатрвена са већим расположењем. Давид је још један пут оборио Голиата.

За коза?

БЕЧ, 21 јануара. — „Рајтерова Агенција“ јавља, да је пароброд „Дакија“ пошао из Њу-Јорка у недељу у подне за Ротердам. На њега је било натоварено 11.000 бала памука. Процењених 3,000.000 круна. Бале носе жиг Сједињених Држава.

Цар Вилхем

БЕЧ, 21. јануара. — Јављају из Берлина да ће цар Вилхем отпутовати сутра у Вилхемсхафен, да изврши експедицију.

Жамера Енглеске

БЕЧ, 21 јануара. — „Рајхспостдајче“ објављује следећу вест: Енглеска има намеру да ускоро искрца у Француску многобројне трупе и велику количину ратног материјала. Против ових транспорта делаћемо свим могућим средствима употребљеним у рату.

Америка и Шпанија

БЕЧ, 21. јануара. — „Њујорк Хералд“ јавља из Мадрида; Шпански листови објавили су један уговор о арбитражи између Сједињених Држава и Шпаније. Овим се уговором предвиђа да ће у случају неспоразума спорно питање бити поверено специјалној комисији. Обе владе се обавезују да никаква непријатељства неће бити предузимана пре него што комисија поднесе свој извештај.

Отворен Суецки канал

БЕЧ, 21. јануара. — Јављају из Хеге из полузваничног извора, да је Суецки канал отворен за пловидбу и да се пролаз бродова обавља преко дана.

Цар у Ђојкој линији

ПЕТРОГРАД, 22. јануара. — Јављају из Царског Села да је цар јутрос у 10 сахата отпутовао на фронт. Царица Александра Теодоровна и велике кнегиње цареве кћери, испратиле су цара до станице.

Руси у Табрису

ПЕТРОГРАД, 22. јануара. — Јављају из Табриса под 21. ов. м. Руски генерални конзул г. Орлов стигао је у Табрис у пратњи руског и персијског избеглог становништва. Дочекаке су га све власти, варошки чиновници и гувернер Азербејџана и многобројна гомила света. Пошто су Турци запалили руски конзулат, руска је застава истакнута и а турском конзулату, где су Турци били скупили један део опљачканих ствари у руском конзулату. Једна чета са војном музиком одавала је почаст и пред руском заставом.

Наредба Врх. Команде

Штаб Врховне Команде артиљ. одел-ње издао је ову наредбу:

У вези наређења Ар. Бр. 7244 од 25 новембра прошле год начелник штаба Врховне Команде под Ар. Бр. 9420 од 7 јан. тек. год. наредио је да цене изложене у тач. 1, 2 и 4 поменутог наређења треба променати у следећем:

У тач. 1, Свака пушка брзаметна српска, руска или аустријска манлихерка са затварачем дин. 4.

У тач. 2, Свака пушка брзаметна осталог система са затварачем дин. 3.

У тач. 4, Нож за српску, турску и аустријску или бајвет за руску пушку д. 0.50.

Додати тач. 16., За сваку чатаву челичну кошулицу опаленог шрагнела ма кога калибра или тџпа било нашег било противничког дин. 0.20.

Начелници војних станица, полициске и општинске власти, команданти и војне старешине доставиће сво наређење до знања свима становницима без обзира на пол и старост и дејствовати, да се ово прикупљање и тражење оружја што активније врши, нарочито на територији где су били бојеви, те да се на тај начин и сиротињем и пострадалом staleжу њихов положај материјално олакша.

Горња награда даје се онима који добровољно прикупљају и властима предају оружје и убојни материјал, али скренути пажњу свима и свакоме да се заплећене пушке, оружје у опште и ма какав остали војни материјал ни у ком случају не сме држати и прикривати код становништва, а свакога оног који то чини и после овог наређења предати војном суду на осуду за прикривање оружја по § 151 војно казни, закова. У општинама где овог прикривеног оружја буде било у већини кућа, да се узму на одгов. и даду под војни суд и општинске власти за неизвршење војних наређења.

Продаја коња

У понедељик 26. ов м., у 9 часова пре подне, Главна Војна Београдска Станица, предаваће путем јавног надметања 38 коња, пред кафавом „Мали Балкан“ на Тркалишту.

Нуди се

здрава и млада женска за дојкињу. Обратити се Дечанска ул. бр. 10 (прва врата). 22-1-3

Фабрици Конзерва у Коштујевићу

Част је известити г. г. бакале и погротаче конзерва да су болнице откупиле сву израђену овогдишњу конзерву од поврћа и воћа. Једино се још може у фабричком стоваришту добити добар укуван пекмез у буранима од 200, 100 и 50 кгр. а по цена 40, 43 и 45 дин. од 100 кгр. Фабрика проручбине прима на повуку.

Опачарима препоручује већу количину усољених говеђих кожа. За цену и услове обратити се фабрици.

18,1-3

ФАБРИКА КОНЗЕРВИ

Приватна Грађанска Гимназија

Хајдуковића

Удаљен од своје школе, као војни обвезник у сва три ова рата а онеспособљен за даљу војну службу учешћем у борбама Варовница-Торлак — сопственик ове школе поставља и понова се повећује и у овој 24-ој години школског рада, који је до сад показивао завидне успехе.

Ученици-це ове школе добиће сведоче државне гимназије и прећи до године у старије разреде као редовни ученици. Око спреме и превођења леце у старије разреде сопственик ове школе прима на себе сву родитељску бригу али присваја и сва родитељска права за казне и награде. Примају се деца из свају осам разреда гимназије као и за спрему за малу и велику матуру а и за спрему за два узастопна разреда, имали претходно да полагају који накнадни испит или не. Ко хоће да му дете не изгуби годину односно да добије две, нека се одмах јави са уписом и почне рад. Пошто државне гимназије неће радити ове године, то очекујем велики број ученика-ца те сам за то добио просторије Теразиске Основне Школе за рад.

РЕДОВНИ ЧАСОВИ ПОЧИЊУ 21. ЈАНУАРА У 8 ЧАСОВА ПРЕ ПОДНЕ.

НЗ. Потребна су два студента за наставу.

14

—5

Савиначка Касина „Руског Цара“ филијала

Покова је отворена и снабдевана пићем из подрума „РУСКОГ ЦАРА“. — Чувено карловачко вино „РУЖИЦА“ и позната Ужичка клековача. — Кујва се препоручује својим укуским домаћим јелима. Лађа јела у свако доба. — Вама куће званик попуст.

19,3-5

Гостионичар
ВЛАЈКО РАДОВИЋ

Савиначка Касина филијала „Руски Цар“

УГЉА Шлеског 1-ве врете УГЉА дрвеног — Лигнита

ПРОДАЈЕ НА ВИШЕ И МАЊЕ

Обратити се у ралњи

Спире Милошевића и Комп.

до Народне Банке

7-10

Са тешким болом у души јављамо пријатељима и познаницима, да је наш мили и никад непрежаљени син и брат, јединац

✦ МИЛОШ РАДОСАВЉЕВИЋ

учитељ и резервни официр

подлегао тешким ранама задобивеним на бојноме пољу новембра пр. год. и сахрањен у Горњомилавовачком гробљу.

У Љубишу, јануара 1915 г.

ВЕЧИТО ОЖАЛОШЋЕНИ:

Мати Вукосава; сестре: Мара и Станојка.

Наш мили, драги и никад непрежаљени муж, отац, свекар, брат, таст, деда ит.д.

✦ НИКОЛА А. ЈОВАНОВИЋ

трговац — извозник из Ваљева

преминуо је после кратког боловања у 60 год. свога живота 3. Јануара а сахрањен 5. о. м.

Благодаримо пријатељима који нам се нађоше на услузи и утехи, а такође родбини, пријатељима и познаницима који нам писмено изјавише саучешће.

Ваљево, Јануара 1915 год.

ДО ВЕКА ОЖАЛОШЋЕНИ:

Супруга Савка; синови: Аћим, Михајло и Драгомир; ћери: Зорка, Анка и Драга; снаја Станислава; брат Спасоје; сестре: Николија, Крсманџија, Смиља и Јула; зет Милутић Ј. Попић, трг. из Ниша; унуци: Јова, 19 Дража; ун. ка Мила и остала родбина. 3 3

СПЕДИТЕРСКА И КОМИСИОНЕРСКА РАДЊА

КАЛЧИЋ И ВОЈИНОВИЋ

СНОПЉЕ—ЂЕВЂЕЛИЈА

Извештава своје поштоване муштерије да њихова радња и даље врши ЦАРИНСКЕ ПОСЛОВЕ како увозне тако и извозне пре царинарницама СКОПЉАНСКОЈ и ЂЕВЂЕЛИЈСКОЈ и ано су шефски радње у рату.

Адреса за телеграм: КАЛЧИЋ ВОЈИНОВИЋ, Скопље Ђевђелија.

5 5